

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Posudek oponentky

Jméno studentky: Iveta ŠLECHTOVÁ
Obor studia: Učitelství pro ZŠ a SŠ, rodinná výchova- TIV, prezenční studium
Téma práce: Poruchy příjmu potravy jako aktuální problém
středoškoláků
Oponentka: doc. Ing. Jitka Vodáková, CSc.

Diplomová práce (DP) Ivety Šlechtové má 59 stran a přílohu se 6 položkami.

První kapitola, nazvaná Teoretická část (s. 9-35), zahrnuje obecné údaje o poruchách příjmu potravy, o historii jejich diagnostikování a o příčinách, důsledcích a možnostech terapie mentální anorexie a mentální bulimie. Je zpracována celkem vyhovujícím způsobem. K teoretické části DP patří i 2. kapitola (s. 36-39), ve které autorka uvádí údaje o výskytu poruch příjmu potravy v ČR a v zahraničí, převzaté z několika informačních zdrojů. Domnívám se, že tato část práce měla být- pokud jde o situaci v ČR, zpracována ve větší šíři, s použitím dalších zdrojů. V minulých letech byla např. na UK- PedF obhájena práce Mgr Sedláčkové věnovaná obdobné tematice. Autorka v ní uvedla výsledky dotazníkového šetření mezi studenty srovnatelných středních škol. K teoretické části patří i 4. kapitola, nazvaná Výzkumná šetření. Obsahuje výsledky výzkumu poruch příjmu potravy, který u nás uskutečnil dr. Krch a dále výsledky získané v Německu (Habermase).

V kapitole „Praktická část“ (s. 46-54) popsala autorka vlastní výzkumnou činnost. Po uvedení cíle DP zařadila dvě hypotézy, které uvádí společnost. V DP však má hypotézy formulovat sám autor na základě studia informačních zdrojů a vlastních zkušeností. Při obhajobě by autorka měla uvést zda a proč tyto hypotézy akceptovala i ona. Pokud se rozhodla provést šetření na 4 různých středních školách (obchodní akademie, gymnázium, průmyslová škola a střední zdravotnická škola) bylo vhodné vyslovit dílčí hypotézu o shodě nebo rozdílech mezi studenty vybraných škol, pokud jde o poruchy příjmu potravy. Existují (jak bylo dříve zjištěno) také rozdíly mezi chlapci a dívkami a pravděpodobně i mezi studenty prvních a závěrečných ročníků.

Pro ověření uvedených hypotéz nebyl postačující, podle mého názoru, maximálně 20 minut trvající strukturovaný rozhovor s vyučujícími. Validní metodou by bylo dotazníkové šetření ve vybraných, na všech čtyřech školách shodných, ročnících. Při obhajobě by měla autorka uvést důvod volby použité metody a kriticky posoudit reliabilitu získaných výsledků.

Návrh opatření vhodných jako prevence poruch příjmu potravy je velmi obecný. Jejich začlenění do školních vzdělávacích programů různých typů středních škol se jistě liší s ohledem na obsah a cíle vzdělávání (např. srovnání průmyslové střední zdravotnické školy; vzdělávací programy příslušných oblastí uvedených v publikovaných návrzích RVP autorka jistě prostudovala).

V závěru DP postrádám shrnutí výsledků praktické části DP, srovnání vlastních výsledků s výsledky uvedenými ve 3. a 4. kapitole, srovnání shody a rozdílů zjištěných při rozhovoru s vyučujícími ve vybraných školách a komentář k nim.

Pokud posuzuji DP Ivety Šlechtové jako celek, považuji ji i přes uvedené připomínky za vyhovující. Hodnotím ji:

Praha, 5. ledna 2008.

J. Feurkala